Η Βασιλεία ως εργαστήριο καταστολής: Το δημοψήφισμα για την ποινικοποίηση του δρόμου

Της Ιωάννας Δαραμούσκα Γιαννίκου

Το δημοψήφισμα της 27ης Σεπτεμβρίου για την οικονομική εξόντωση και την προληπτική καταστολή των αγώνων

Στο καντόνι της Βασιλείας, το δημοψήφισμα της 27ης Σεπτεμβρίου για την «Anti-Chaoten-Initiative» συμπυκνώνει τη σύγχρονη στρατηγική του κεφαλαίου απέναντι στα μαχητικά κομμάτια του κινήματος. Η πρόταση, που κατατέθηκε από την ακροδεξιά SVP και στηρίζεται από το φιλελεύθερο FDP και τον τοπικό Εμπορικό Σύλλογο (Gewerbeverband), επιχειρεί να θεσμοθετήσει ένα πρωτοφανές πλαίσιο οικονομικού εκβιασμού. Παρά τη συντριπτική απόρριψή της στο τοπικό κοινοβούλιο (73 «Όχι» έναντι 20 «Ναι»), το εμπορικό κεφάλαιο και η δεξιά οδηγούν το μέτρο στην κάλπη, ποντάροντας στα συντηρητικά ανακλαστικά της κοινωνίας.

Τον πυρήνα αυτού του δημοψηφίσματος αποτελεί η επιβολή της λεγόμενης «αρχής του υπαίτιου». Το κράτος επιδιώκει να μετακυλίει τα υπέρογκα έξοδα των αστυνομικών επιχειρήσεων, των δυνάμεων καταστολής και των υλικών ζημιών απευθείας στους διαδηλωτές. Κάθε μη αδειοδοτημένη πορεία, κάθε αυθόρμητη συγκέντρωση και κάθε μορφή άμεσης δράσης βαφτίζεται «βανδαλισμός», ενώ η τοπική κυβέρνηση δεσμεύεται να εφαρμόσει ένα σχέδιο πλήρους εξάλειψης των κινητοποιήσεων που περιφρονούν την κρατική αδειοδότηση.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτική για τον ταξικό χαρακτήρα του μέτρου είναι η ρητή στοχοποίηση των αντισυγκεντρώσεων. Η πρόταση ορίζει ότι όποιος παρεμποδίζει ή διαταράσσει μια αδειοδοτημένη

συγκέντρωση –όπως μια φασιστική φιέστα– θα φορτώνεται το κόστος των αστυνομικών δυνάμεων. Το κράτος στήνει έτσι μια θεσμική ασπίδα προστασίας γύρω από τους φασίστες, ποινικοποιώντας την αντιφασιστική περιφρούρηση και μετατρέποντας το μπλοκάρισμα της ακροδεξιάς σε ένα τεράστιο οικονομικό ρίσκο.

Όπως αναδεικνύει το δίκτυο αγώνα «Recht auf Protest» και οργανώσεις δικαιωμάτων, πρόκειται για μια τακτική «Chilling Effect» (κλίμακα εκφοβισμού). Βλέποντας τα όρια της φυσικής καταστολής στο δρόμο, η αστυνομία και η εργοδοσία επιστρατεύουν την οικονομική εξόντωση. Η απειλή να χρεωθεί ένας αγωνιστής δεκάδες χιλιάδες φράγκα απλώς και μόνο επειδή βρέθηκε στο σημείο μιας απροειδοποίητης πορείας, μιας κατάληψης ή μιας αντιφασιστικής περιφρούρησης, στοχεύει στην καλλιέργεια του φόβου και στην αποσυσπείρωση των μαχητικών κομματιών.

Σε μια πόλη όπου μεγάλο μέρος της τάξης μας δεν έχει καν δικαίωμα ψήφου, η παρουσία στο δρόμο είναι το μόνο μέσο πάλης. Η διάκριση μεταξύ «νόμιμων» και «παράνομων» διαδηλώσεων αποτελεί έναν αστικό μύθο. Η διαμαρτυρία και η σύγκρουση δεν ζητούν την άδεια της αστυνομίας· επιβάλλονται στην πράξη.

Το δημοψήφισμα της 27ης Σεπτεμβρίου στη Βασιλεία είναι ένα επικίνδυνο πείραμα. Αν το μοντέλο της συλλογικής χρέωσης των κατασταλτικών επιχειρήσεων επικρατήσει, θα αποτελέσει το επόμενο όπλο στη φαρέτρα των ευρωπαϊκών κρατών. Απέναντι στην κρατική τρομοκρατία, τη νομική ενοχοποίηση και την οικονομική εξόντωση των αγωνιζόμενων, η μόνη απάντηση παραμένει η οργάνωση στη βάση, η παρουσία στο δρόμο και η αμέριστη διεθνιστική αλληλεγγύη.

20αχρονος εγκεφαλικά νεκρός από σφαίρα μπατσου – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Το κράτος, για μια ακόμα φορά, με το εκτελεστικό του όργανο, την αστυνομία, δείχνει το πραγματικό πρόσωπο της εξουσίας και διατρανώνει το δικαίωμά του να αποφασίζει για τη ζωή και το θάνατο. Στο Άργος μια ακόμα δολοφονία ενός άοπλου ανθρώπου, γιατί δεν σταμάτησε σε τυχαίο έλεγχο, έρχεται να προστεθεί στη λίστα, που όλο και μεγαλώνει.

Οι μπάτσοι, με την κάλυψη του κράτους, γίνονται δολοφόνοι στο δρόμο, βιαστές σε Αστυνομικά Τμήματα, βασανιστές και εκτελεστές μεταναστών στα Κέντρα Διοικητικής Κράτησης, γίνονται ντίλερς, προαγωγοί, «νονοί» της νύχτας, κακοποιητές στα ίδια τους τα σπίτια. Δολοφόνοι και βασανιστές με νόμιμη άδεια οπλοφορίας που θα αθωωθούν στις ΕΔΕ ή στο δικαστήριο, φορτώνοντας τα θύματα με ψεύτικα επιβαρυντικά στοιχεία.

Το κράτος θα προετοιμάσει τη δολοφονία, θέτοντας στο περιθώριο ολόκληρες ομάδες ανθρώπων, δημιουργώντας ακούραστα τον «εσωτερικό εχθρό», τον αποδιοπομπαίο τράγο και φυσικά ενισχύοντας μέρα τη μέρα την αίσθηση της αστυνομίας πως έχει την απόλυτη εξουσία, πως ό,τι και να γίνει θα μείνει ατιμώρητη. Και η αστυνομία ως άτυπος δικαστής, με δίψα για την ηδονή της επιβολής ισχύος, θα έρθει να εκτελέσει την απόφαση του ποια ζωή είναι άξια να βιωθεί ή όχι.

Μικροπαραβάτες, μετανάστες, ρομά, γυναίκες, ΛΟΑΤΚΙ, όποιος και όποια αντιστέκεται, όποιος αμφισβητεί την εξουσία τους, οποιοσδήποτε με «μη κανονική» συμπεριφορά ή αντίδραση, ακόμα κι αν αφορά άτομα στο φάσμα του αυτισμού, όπως ο εικοσάχρονος, οποιοσδήποτε από εμάς δεν υπακούσει, όλοι δυνητικά θύματα.

Όπως έχει συμβεί τόσες φορές με τις δολοφονίες του Κώστα Μανιουδάκη, του Νίκου Σαμπάνη, του Κώστα Φραγκούλη, του Χρήστου Μιχαλόπουλου και πολλών ακόμη. Και το κράτος, για να φροντίσει το πιο πιστό και το πιο χρήσιμο σκυλί του, θα φροντίσει να γυρίσει το βλέμμα αλλού ή να το επιβραβεύσει.

Η δολοφονία στο Άργος δεν είναι η πρώτη, η πρακτική είναι γνωστή, όπως είναι και το σύνθημα:
Στην Ελλάδα και παντού: ΜΓΔ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση – Η κρατική καταστολή στοχεύει στον φόβο. Γιατί ο φόβος την αναπαράγει (Θεσσαλονίκη)

Το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη το 2024 ήρθαμε αντιμέτωπες/οι με ένα πρωτοφανές για τα δεδομένα της πόλης σκηνικό κρατικής καταστολής.
Μετά το τέλος της πορείας για τα 16 χρόνια από την δολοφονία του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από την αστυνομία, εκατοντάδες διαδηλωτ(ρι)ες αναγκάστηκαν να φύγουν προς την πλατεία Ναυαρίνου και την οδό Τσιμισκή, μιας και όλη η περιοχή γύρω από την Ροτόντα ήταν αποκλεισμένη από κάθε λογής κατασταλτικές δυνάμεις.
Εκεί οι δυνάμεις των ΜΑΤ ακολούθησαν τον κόσμο και μετά από λίγο τους επιτέθηκαν χωρίς καμία αιτία, προβαίνοντας στην προσαγωγή 112 ατόμων, η οποία το ίδιο βράδυ μετατράπηκε σε σύλληψη για όλους/ες (!) με μοναδική κατηγορία αυτή της διατάραξης κοινής ειρήνης (!!). Ενώ και την επόμενη ημέρα επιτέθηκαν με μανία σε ανθρώπους στην συγκέντρωση αλληλεγγύης

στα δικαστήρια θεσσαλονίκης, κυνηγόντας τους μέχρι και το ύψος του Υπουργείου, χωρίς να έχει προηγηθεί το παραμικρό επεισόδιο (σε αντίθεση με όσα αναφέρουν για όλα αυτά τα καθεστωτικά, τοπικά και μη, ΜΜΕ).
Το περιστατικό αυτής της αυθαίρετης, τυφλής και ανεξέλεγκτης επίδειξης ισχύος, από την μεριά του κράτους και των κατασταλτικών δυνάμεων, έρχεται να προστεθεί σε μία σειρά γεγονότων πρωτοφανούς αστυνομικής βίας που εξελίσσονται τους τελευταίους μήνες στην πόλη της θεσσαλονίκης.
Δεν μπορούμε, ωστόσο, να μην συνδέσουμε το περιστατικό αυτό με αντίστοιχα που συνέβησαν εκείνη την ημέρα αλλά και καθημερινά σε άλλες πόλεις της Ελλαδας και ιδιαίτερα στην Αθήνα, όπου εκατοντάδες διαδηλωτ(ρι)ες προσήχθησαν με βίαιο τρόπο, κάποιοι από τους/τις οποίους/ες, μάλιστα, αναγκάστηκαν να περάσουν μέρες ολόκληρες σε συνθήκες κράτησης. Αλλά και με το Νέο Ποινικό Κώδικα που είναι ουσιαστικά ο Ποινικός Κώδικας του Εχθρού που στοχεύει ακριβώς σε όποιον/α αντιστέκεται και σε ολόκληρη την κοινωνία.
Η θέση μας είναι αυτονόητη και δίπλα στους/στις συλληφθέντες/ίσσες απέναντι στον φόβο και στον ζόφο που προσπαθούν να καλλιεργήσουν. Να μη συνηθίσουμε ούτε την καταστολή ως κανονικότητα ούτε τον φόβο ως καθημερινό. Να αντιμετωπίσουμε το κράτος, που εξαπολύει την επίθεση του σε κάθε τι ριζοσπαστικό, στην ίδια την κοινωνία και τις αντιστάσεις της, με όρους συλλογικούς, δημιουργικούς, αλληλέγγυους.
Το κράτος μισεί τον Δεκέμβρη, μισεί το μήνυμα της εξέγερσης, μισεί τον κόσμο που τον υπερασπίζεται. Η επιθετικότητα του, όσο δεν χρειάζεται προσχήματα, άλλο τόσο εφευρίσκει κατηγορητήρια.
Με την μαζική σύλληψη των 112 διαδηλωτ(ρι)ών η αστυνομία δεν έψαχνε να βρει υπαίτιους σε ανύπαρκτα επεισόδια αλλά να τους εμφανίσει ως τρόπαιο της καταστολής. Ήταν ένα σχέδιο που προετοιμάστηκε μέρες πριν στην αστυνομική Διεύθυνση και μπήκε σε εφαρμογή στις 6 Δεκέμβρη. Σ’ αυτή την συνθήκη ο δρόμος την αντίστασης είναι μονόδρομος.
Γιατί η κρατική καταστολή στοχεύει στον φόβο. Και ο φόβος την αναπαράγει. Και η υπόθεση αυτή αφορά την ίδια την κοινωνία.
Καλούμε σε:
ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
– Δευτέρα 16.12 | 18:30

Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης (1ος όροφος)
Με ομιλητ(ρι)ες:
-Α.Παπαρούσσου, Δικηγόρος
-Σταυρούλα Πουλημένη, Δημοσιογράφος Alterthess
-Μπάμπης Κουρουνδής, Μέλος της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης
-Συλληφθείς 6ης Δεκέμβρη, μέλος του infolibre – Συνεργατική για την ανεξάρτητη ενημέρωση και επικοινωνία
– Τρίτη 17.12 | 19:00, Πορεία, Καμάρα
– Τετάρτη 18.12 | 09:00, Δικαστήρια Θεσσαλονίκης
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΑ 112 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΑ ΤΗΣ 6ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ/ΙΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ/ΙΣΣΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

ΕΚΔΗΛΩΣΗ : Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ….

Η κοινοτοπία της κρατικής καταστολής
Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής.
Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.
Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται…
Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που

στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθωώνονται πανηγυρικά.
Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;
·Πρώτο και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.
·Δεύτερον είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.
·Τρίτον: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.
·Τέταρτον: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.
·Πέμπτον και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.
Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.
Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.
Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον

τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.
Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι’ αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ
ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
Σας καλούμε στη εκδήλωση αλληλεγγύης που διοργανώνουμε στον ΕΚΧ «αλτάι», τη Δευτέρα 16/12, στις 19:30 (Θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια).
Θα μιλήσουν:
·**Λίλα Ραγκούση** (Δικηγόρος Ν. Ρωμανού)
·**Μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον αγωνιστή Νίκο Ρωμανό**
·**Νίκος Γιαννόπουλος** (Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα)
·**Μάκης Μπουκουβάλας** (Αγωνιστής Διωκόμενος το 1987 για τη γιάφκα Καλαμά)
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Δελτίο τύπου για τα γεγονότα στην Βραδιά του Ερευνητή (Φοιτητές ΜπτχΥΔ Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ)

Ως προπτυχιακοί, μεταπτυχιακοί και υποψήφιοι διδάκτορες της Αρχιτεκτονικής Σχολής ΕΜΠ, θα θέλαμε να δώσουμε τη δική μας οπτική των γεγονότων της Βραδιάς του Ερευνητή (27/09/2024), με σκοπό την αποκατάσταση και την αποσαφήνιση σημείων που υπόκεινται σε κατασκευασμένες και κατευθυνόμενες αφηγήσεις.

Τι είναι η βραδιά του Ερευνητή;

Η Βραδιά του Ερευνητή αποτελεί μια ανοιχτή εκδήλωση στην οποία παρουσιάζονται διάφορα ερευνητικά προγράμματα του ΕΜΠ. Αυτή πραγματοποιείται, εδώ και 11 πλέον χρόνια, στο ιστορικό συγκρότημα του Κάτω Πολυτεχνείου, συγκεκριμένα στο κτίριο Αβέρωφ, όπου λειτουργεί και η σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ. Πρόκειται για έναν θεσμό ο οποίος έρχεται να συνδέσει και να εξαρτά την έρευνα που παράγεται εντός των πανεπιστημίων με τα συμφέροντα επιχειρηματικών ομίλων, μετακυλίοντας, έτσι το πρόβλημα υποχρηματοδότησης των δημόσιων πανεπιστημίων στις πρωτοβουλίες ιδιωτών.

Το χρονικό των γεγονότων έχει ως εξής.

Το κλίμα της εκδήλωσης είθισται όλα τα χρόνια να είναι φιλικό και ανοιχτό προς όλους τους πολίτες όλων των ηλικιακών ομάδων και κυρίως σε νέους και παιδιά. Η Αρχιτεκτονική σχολή ΕΜΠ κατείχε πάντα ενεργό ρόλο σε αυτή τη γιορτή αφού η εκδήλωση αποτελούσε κομμάτι της ακαδημαϊκής της λειτουργίας και συνέβαινε στο πλαίσιο αυτής. Αντιθέτως, η φετινή εικόνα προμήνυε κάτι διαφορετικό, αφού μια μέρα πριν ανακοινώθηκε η παύση της διοικητικής λειτουργίας της σχολής (εστιατόριο, βιβλιοθήκη, γραμματεία, παρουσίαση διπλωματικών εργασιών) και απαγορεύτηκε η πρόσβαση στο συγκρότημα από το ίδιο κιόλας μεσημέρι. Έπειτα, κατά την προσέλευσή μας ακόμα πιο έκδηλα διαφαινόταν το στρατηγικό πλάνο ελέγχου και επιτήρησης των πρυτανικών αρχών μέσω της συνεργασίας με τις αστυνομικές δυνάμεις, η πολυάριθμη και πάνοπλη παρουσία των οποίων δημιουργούσε εξαρχής ένα έκρυθμο κλίμα έντασης και ανασφάλειας, δυσανάλογο του γιορτινού που συνηθίζεται.

Όπως και κάθε προηγούμενη χρονιά έτσι και φέτος, η έναρξη αυτής της εκδήλωσης προαναγγέλθηκε με την εισήγηση της υπεύθυνης της ΒτΕ κυρίας Α. Μοροπούλου την οποία ακολούθησε ο χαιρετισμός του πρύτανη Ι. Χατζηγεωργίου στην αίθουσα τελετών Καυταντζόγλου. Μόνο που φέτος, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του κύριου πρύτανη, και υπό συνεννόηση μαζί του, κάποιοι από

τους συνεργάτες του άρχισαν προγραμματισμένα να αποτρέπουν την είσοδο στην αίθουσα σε οποιονδήποτε πέραν των αυστηρά προσκεκλημένων που είχαν ήδη εισέλθει, κλείνοντας την πόρτα. Αυτή η απαγόρευση πρόσβασης προκάλεσε την αναστάτωση των λοιπών παρευρισκομένων φοιτητών, ακαδημαϊκών, δημοσιογράφων που βρισκόταν στο αίθριο του κτιρίου Αβέρωφ. Με την ολοκλήρωση της ομιλίας του πρύτανη, η πόρτα της αίθουσας άνοιξε και το κοινό εισήλθε χειροκροτώντας αποδοκιμαστικά, εκφράζοντας έτσι τη διαφωνία του προς τον απροσδόκητο αποκλεισμό. Στο σημείο αυτό, μετά από εντολή του πρύτανη Ι. Χατζηγεωργίου, εισέβαλαν στην αίθουσα ακαδημαϊκών τελετών ειδικές αστυνομικές δυνάμεις (Ο.Π.Κ.Ε., Δ.Ρ.Α.Σ.Η.) με σκοπό να τρομοκρατήσουν, να προπηλακίσουν και εν τέλη να συλλάβουν διαμαρτυρόμενους.

Με σαφή υπόδειξη του πρύτανη οι αρχές συνέλαβαν αναίτια 2 ερευνητές εντός του αιθρίου του κτιρίου Αβέρωφ και προσήγαγαν 22 φοιτητές · οι 9 από τις προσαγωγές μετατράπηκαν σε συλλήψεις μετά την αποκλειστική συνδρομή του πρύτανη, πηγαίνοντας και καταδεικνύοντας ο ίδιος αυτοπροσώπως στη ΓΑΔΑ τους “υπαίτιους”.

Τα γεγονότα αυτά και η συγκεκριμένη διαχείριση αποτελεί ένα πρωτόγνωρο περιστατικό στην συνολική ιστορία του Πολυτεχνείου. Η συνολικότερη κατάσταση το λιγότερο που θύμιζε ήταν ακαδημαΪκό χώρο. Η τοποθέτηση του πρύτανη στην επίσημη ομιλία του για “μη συμβατά μοσχεύματα”, την οποία το ΑΠΕ-ΜΠΕ το επίσημο πρακτορείο ειδήσεων έκοψε στο μοντάζ του βίντεο, με αναφορές στη βιολογικοποίηση κοινωνικών ομαδοποιήσεων που αντλεί τις αφορμές του από άκρως νεοφιλελεύθερα και ολοκληρωτικά καθεστώτα. Παράλληλα η παρουσία αστυνομικών δυνάμεων, μέσων καταστολής, επιτήρησης και ελέγχου, σε αυτήν την παραδοσιακά ανοιχτή και εξώστρεφη προς την κοινωνία εκδήλωση, θυμίζει σκοτεινές εποχές. Τα παραπάνω συμβάντα εισόδου προκάλεσαν την άσκηση σωματικής βίας από τις αστυνομικές δυνάμεις στους φοιτητές που χτυπήθηκαν κυριολεκτικά και τους ασκήθηκε πίεση τεράστιας ψυχολογικής βίας στους παρευρισκόμενους. Ο πρύτανης προέβη σε

κατάχρηση εξουσίας εκβιάζοντας καταστάσεις καθώς ουδείς λόγος παρέμβασης της ΕΛ.ΑΣ. υπήρξε. Δεν άφησε χώρο έκφρασης λόγου, τόσο στους φοιτητές που ήθελαν να θέσουν ζητήματα λειτουργίας της σχολής Αρχιτεκτόνων, όσο και σε ερευνητές του Σωματείου που ήθελαν να εκφράσουν τις συνθήκες επισφαλούς και απλήρωτης εργασίας στο ίδρυμα αλλά και την αντίθεσή τους στα προγράμματα συνεργασίας του ΕΜΠ με εταιρείες που προωθούν τον πόλεμο στη Παλαιστίνη.

Τα περιστατικά της βραδιάς αποτελούν αποκορύφωμα της συνολικής στρατηγικής της πρυτανικής αρχής η οποία εναρμονίζεται με τις γενικότερες κυβερνητικές πολιτικές για την αποδιάρθρωση της δημόσιας εκπαίδευσης και πολύ στοχευμένα στο συγκρότημα κτιρίων του Πολυτεχνείου. Ως καθημερινοί βιωματικοί απολογητές των αντιδραστικών πρακτικών που θέλει να εφαρμόσει η πρυτανική αρχή σε σχέση με τη λειτουργία της σχολής Αρχιτεκτόνων στεκόμαστε απέναντι στα παρακάτω μέτρα λειτουργίας · επαναλαμβανόμενα lock-out τα Σαββατοκύριακα από τον Απρίλιο, ωράρια λειτουργίας όπου μετά τις 21:00 απαγορεύεται η είσοδος, αποκλεισμός χρήσης αιθουσών, αλλαγή χρήσης χώρων. Οι παραπάνω αποφάσεις δε συνάδουν με τη φυσιογνωμία της αρχιτεκτονικής επιστήμης καθώς συγκεκριμένα η σχολή αρχιτεκτόνων είθισται πάντα να αποτελεί ένα καθημερινό και βραδινό εργαστήριο κοινωνικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων.

Όλα αυτά δεν αποκρυσταλλώνουν το ρόλο ενός ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος στη κοινωνία αφου το μόνο που καταφέρνουν είναι χρόνο με το χρόνο να υποβαθμίζεται η εκπαιδευτική διαδικασία. Ταυτόχρονα η προσπάθεια ερημοποίησης του συγκροτήματος του Πολυτεχνείου προετοιμάζει το έδαφος για επενδύσεις ιδιωτικών κεφαλαίων σε ένα από τα τελευταία “φιλέτα” στο τουριστικοποιημένο και εξευγενισμένο κέντρο της Αθήνας.

Το Πανεπιστήμιο παρέχοντας το πλαίσιο της αμφισβήτησης ως προς τις κυρίαρχες νοοτροπίες, ενισχύει τον κοινωνικό και πολιτικό προβληματισμό και τη δραστηριοποίηση. Η αμφισβήτηση που αναπτύχθηκε μέσα στις πανεπιστημιακές κοινότητες είναι και

αυτή που ιστορικά μας έχει βγάλει από τις πιο ζοφερές συνθήκες. θέλουμε ανεμπόδιστη πολιτική και πολιτιστική έκφραση στις πολυάριθμες εγκαταλελειμμένες αίθουσες, και όχι τα σχέδιά πρυτάνεων και κυβέρνησης για ένα απολιθωμένο πολυτεχνείο-μουσείο. Διεκδικούμε η χρήση του χώρου να είναι προσανατολισμένη στις ανάγκες του φοιτητικού σώματος, των υποψήφιων διδακτόρων, των εργαζομένων και της γειτονιάς.

Προπτυχιακοί Μεταπτυχιακοί φοιτητές και Υποψήφιοι Διδάκτορες Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ

Κείμενο υπογραφών αποφοίτων νομικής σχολής Κομοτηνής για την εισβολή των ΜΑΤ στη Σχολή, τη Δευτέρα, 5/2

Όλες και όλοι εμείς, απόφοιτες και απόφοιτοι της Νομικής Κομοτηνής, με ανατριχίλα και οργή παρακολουθήσαμε στις 5 Φεβρουαρίου 2024, πάνοπλους αστυνομικούς των ΜΑΤ, να εισβάλλουν στην Νομική Σχολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης στην Κομοτηνή- στη σχολή μας!

Ο στόχος τους ήταν να διαλύσουν βίαια την κατάληψη, που πραγματοποιούν οι φοιτήτριες και οι φοιτητές του τμήματος, ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, στο πλαίσιο των κινητοποιήσεων που αυξάνονται και οξύνονται σε όλη τη χώρα

Η κατάληψη, μέσο αγώνα και πίεσης διαχρονικά, αποφασίσθηκε από τα δημοκρατικά όργανα των φοιτητών/τριων της Νομικής ΔΠΘ

(δηλαδή τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Φοιτητών -Κώστας Βάρναλης) μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες και πλειοψηφίες.

Τα μέσα αγώνα, αλλά κυρίως οι ίδιες οι ιδέες των παιδιών αυτών που αγωνίζονται, βλέπουμε να αποτελούν κόκκινο πανί για την κυβέρνηση, την αστυνομία αλλά και τις πρυτανικές και κοσμητορικές αρχές του ΔΠΘ.

Οι εικόνες της Νομικής Σχολής της Κομοτηνής γεμάτης με ένστολους που τρομοκρατούν και χτυπάνε φοιτήτριες και φοιτητές, μας γεμίζει οργή και μας θυμίζει τρομακτικά, τη Χούντα. Η κυβέρνηση είναι φανερό πια, ότι εχθρεύεται την κοινωνία και την φοιτητική κοινότητα και επιδιώκει να την φιμώσει, καθιστώντας μία ιστορική σχολή, θέατρο βιαιοτήτων και αυταρχικότητας.

Ο σκοπός τους είναι σαφής: να μετατρέψουν το δημόσιο δωρεάν Πανεπιστήμιο σε επιχείρηση, τους φοιτητές σε πελάτες και τη μόρφωση σε εμπόρευμα.

Για όλες αυτές τις εικόνες ντροπής και μίσους που παρακολουθήσαμε, υπεύθυνοι είναι ο κοσμήτορας της Νομικής, Μιχάλης Χρυσομάλλης, ο πρύτανης του ΔΠΘ Φώτης Μάρης και η κυβέρνηση της ΝΔ.

Στεκόμαστε ολόψυχα στο πλευρό των φοιτητών και των φοιτητριών της Νομικής Σχολής της Κομοτηνής και των υπόλοιπων τμημάτων του ΔΠΘ, που συνεχίζουν να αντιστέκονται στη βαρβαρότητα.

Κάτω τα χέρια σας από τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές μας.

8/2/2024, οι υπογράφουσες/οντες απόφοιτες/οι της Νομικής ΔΠΘ

Όνομα Επίθετο Έτος Εισαγωγής Πόλη

Κλεία Ανδρικοπούλου 2006 Αθήνα
Αντώνης Αντωνιάδης 2008 Αθήνα
Ιωάννης – Νικόλαος Αντωνίου 2004 Βόλος

Βασιλεία Αρκούδη 2014 Θεσσαλονίκη
Δημήτρης Αρκούδης 2011 Θεσσαλονίκη
Νίκος Αυγουστίδης 2003 Λάρισα

Αβραάμ Βαμβακάς 1999 Θεσσαλονίκη
Δημήτρης Βαρελτζής 2010 Αθήνα
Θωμάς Γεώργιου 2005 Αθήνα
Αναστασία Γκόνη-Καραμπότσου2013 Αθήνα
Γεώργιος Δαλκίδης 2001 Αθήνα
Ιωάννα Δαμβούνη 2010 Αθηνα
Κωνσταντίνα Δελογιάννη 2012 Πάτρα
Γωγώ Δελογιάννη 2004 Αθήνα
Σπυρος Δριγκόπουλος 2003 Ιωάννινα
Νικόλαος Εικοσιπεντάρης 2011 Θεσσαλονίκη
Ηλέκτρα Εμμανουηλίδου 2001 Θεσσαλονίκη
Μαριλένα Ευσταθιάδη 2012 Ιωάννινα
Παναγιωτα Ιωαννιδου 2005 Θεσσαλονίκη
Κωνσταντίνα Καλαμάτα 2013 Αθήνα
Αναστασία Καλαντζή 2000 Αθήνα
Ολυμπία Καλτσά 2008 Αθήνα
Χαρά Καμπάνταη 2015 Αθήνα
Μαρια Καμπύλη 2010 Αθήνα
Μαρία Καραμάνη 2012 Ιωάννινα
Παναγιώτα Καραπαναγιωτίδου 1999 Αθήνα
Βασίλης Καραπάνος 2010 Ιωάννινα
Δανάη Κασίμη 2005 Κομοτηνή
Βασιλική Κατιντσάρου 1998 Περιστέρι
Αναστασία Κατσανεβάκη 1997 Χανιά
Ελλη Καυκιά 2003 Μαρούσι
Χρήστος Κιούλος 2000 Αθήνα
Παναγιώτης Κολοβός 2005 Αθήνα
Μαρία Κοτσώνη 2009 Πάτρα
Ελμινα Κουκη 2006 Αθήνα
Μελίνα Κούμπου 2013 Αθήνα
Όλγα Κουμπούρη 2011 Αθήνα
Ελβίρα Κουρτέση 2012 Αθήνα
Αγγελική Κουφάκη 2013 Αθήνα

Σοφία Κυριακίδου 2008 Αθήνα
Ειρήνη Αικατερίνη Κωνσταντοπούλου 2008 Αθήνα
Αγγελική Κωστάρα 2007 Κόρινθος
Γιώργος Λαγγουρετος 1989 Αθήνα
Χρηστος Λαμπακης 2001 θεσσαλονίκη
Μαρία Λέργου 2000 Κομοτηνή
Μυρτώ Λέτσου 2003 Κομοτηνή
Μιχαήλ Λιοκούρας 1995 Αθήνα
Άννα Μαγκλάρη 2003 Καισαριανή
Κατερινα Μανουσου Αλεξιου 2012 Αθηνα
Μαριαννα Μαραγκουδακη 2010 Αθηνα
Αλεξία Μαυρουδή 2003 Αθήνα
Έφη Μουγκαράκη 1997 Κομοτηνή
Αγγελος Μουρσελας 2006 Αθηνα
Κωνσταντίνος Μουχλιανίτης 2005 Αθήνα
Παναγιωτης Μουχτερος 2000 Κομοτηνή
Στέργιος Μπιζτούνας 2014 Αθήνα
Ελένη Μπολιουδάκη 2010 Χανιά
Αικατερίνη Μπόμπορα 2005 Αθήνα

Μαρία Μποτση 2006 Αθήνα
Ευφροσυνη Μπουσλη 1996 Κομοτηνή
Δημήτρης Μουζάκης 2001 Αθήνα
Γεωργία Νεοφύτου 2007 Αθήνα
Χαρά Νιανιόγλου 2002 Αθήνα
θωμάς Νικολακόπουλος 2010 Αθήνα
Ελισσάβετ Νικολακοπούλου 1999 Πάτρα
Αθηνά Νταβασίλη 2010 Αθήνα
Σωτήρης Ντρίτσος 2013 Αθήνα
Γεωργία Παλαιολόγου 2005 Αθήνα
Χρυσούλα Πάντου 2009 Αθήνα
Πέτρος Παπαδόπουλος 2009 Άρτα
Πατρίκιος Πατρικουνάκος 2004 Αθήνα
Κωνσταντινα Περεντη 2013 Αθήνα
Λεωνίδας Πολύμερος 2011 Αθήνα
Αλεξάνδρα – Ορσαλία Πολυχρόνη 2009 Αθήνα
Γιωργος Πρέντζας 1998 Πατρα

Ελευθερία Ρηγοπούλου 2014 Σάμος
Γιάννης Ροδόπουλος 1997 Βρυξέλλες
Γεωργία Ρουμπέα 2006 Καλαμάτα
Ισιδώρα Ρώμα 1998 Κερατέα
Ιουλία Ρώση 2013 Τρίκαλα
Πηνελοπη Σακελλαρη 2013 Κομοτηνή
Σοφία Σαμαρά 2011 θεσσαλονίκη
Γεωργία Σαραμαντα 2003 Αθήνα
Βασιλική-Ιωάννα Σαραμαντη 2013 Αθήνα
Γεώργιος Σάρλης 2001 Αθήνα
Ειρήνη Σιοζιου 2003 Ιωαννινα
Κωνσταντίνα Σκιαδαρέση 2003 Αθήνα
Βαγγέλης Σταθόπουλος 1983 Αθήνα
Αικατερίνη Στάμου 2003 Αθήνα
Κατερίνα Σταυροπούλου 2002 Λάρισα
Γιώργος Στουραϊτης 1977 Αθήνα
Μαρία Συκαρά 2011 Αθήνα
Ανάργυρος Συρίγος 2010 Πειραιάς
Δάφνη Σφέτσα 2001 Αθηνα
Μαρια Τζανετου 2009 Αθήνα
Αικατερίνη Τζιαφέτα 2006 Βόλος
Σπύρος Τζουανόπουλος 2003 Αθήνα
Αλέξανδρος Τζούμας 2008 Κομοτηνή
Βασιλικη Τολιδου 2012 Λυων
Βαγγέλης Τριμπονιας 1991 Αθήνα
Γιώργος Τσες 2010 Αθήνα
Βάσω Τσιμπίδα 2001 Αθήνα
Σοφια Υψηλάντη 2003 Χαλκίδα
Στυλιανός Φαζάκης 1997 Πειραιάς
Ηλιάνα Χατζημήτρου 2011 Αθήνα
Γιάννης Χούπας 2000 Ηράκλειο

ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΕΜΙΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΜΑΣ ΜΕ ΑΙΜΑ! – Πορεία Τρίτη 14/11 6:00 μ.μ. στην Περιφέρεια Ηπείρου

Μεσάνυχτα Σαββάτου 11 Νοεμβρίου στη Βοιωτία. Ένας 17χρονος Ρομά πέφτει νεκρός ύστερα από καταδίωξη από αστυνομικούς. Για άλλη μια φορά όπλο μπάτσων στρέφεται εναντίον ενός Ρομ, υπό συνθήκες που “ακόμη ερευνώνται”.



Το θύμα μαζί με άλλα παιδιά της ηλικίας του επέβαιναν σε αυτοκίνητο το οποίο έτρεχε με μεγάλη ταχύτητα. Ως αιτία της καταδίωξης παρουσιάζεται η μη συμμόρφωση σε σήμα της αστυνομίας για ακινητοποίηση. Οι συνεπιβάτες μιλούν για βίαιη επίθεση στον 17χρονο και για απευθείας πυροβολισμό ο οποίος και του αφαίρεσε τη ζωή. Σύγχυση μας προκαλεί η ασυμφωνία των ανακοινώσεων των αστυνομικών πηγών που τη μία κάνουν λόγο για αδιευκρίνιστες συνθήκες και την άλλη για εκπυρσοκρότηση του όπλου κατά τη διάρκεια «ελέγχου υψηλού κινδύνου» από Ο.Π.Κ.Ε.. Δεν υπάρχει

κανένας υψηλότερος κίνδυνος όμως από μία ανεξέλεγκτη αστυνομία, από έμμισθους δολοφόνους που αποφασίζουν ποια ζωή είναι άξια να βιωθεί, εκτελούν ωθούμενοι από ρατσιστικά κριτήρια και με την αλαζονεία της ατιμωρησίας που τους εξασφαλίζουν η κυβέρνηση και ο κρατικός μηχανισμός. Μέσα από την ασφάλεια και τη θεσμική κάλυψη αυτή βρίσκουν την ευκαιρία να ασκούν εξουσία, να αυθαιρετούν, να τραμπουκίζουν, γιατί όχι να βασανίζουν, και να δολοφονούν αθώους πολίτες κατά το δοκούν. Την επικινδυνότητα του σώματος αυτού φρόντισε να ενισχύσει η κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια προσλαμβάνοντας και τοποθετώντας παντού ολοένα και περισσότερους ανεκπαίδευτους μπάτσους και εξοπλίζοντάς τους συνεχώς.

Δυστυχώς δε μας ξαφνιάζουν οι ρατσιστικές τακτικές των μπάτσων. Το τραγικό αυτό περιστατικό ξυπνά μνήμες από την ανθρωποκτονία του 18χρονου Νίκου Σαμπάνη από σφαίρες αστυνομικών σε καταδίωξη πριν δύο χρόνια στο Πέραμα και του 16χρονου Κώστα Φραγκούλη πέρσι. Μέσα σε τρία χρόνια μετράμε τρεις νεκρούς Ρομ, από καταδιώξεις της αστυνομίας. Οι τρεις αυτές δολοφονίες βγήκαν στην επιφάνεια καθώς αποτελούν ακραίες εκφάνσεις βίας. Μπορούμε να αναλογιστούμε πόσες άλλες περιπτώσεις πιο ήπιας καταστολής και βίας ενάντια σε μειωνοτικές ομάδες συγκαλύπτονται καθημερινά ή ακόμα χειρότερα νομιμοποιούνται στις συνειδήσεις της κοινωνίας λόγω προκαταλήψεων και με τη βοήθεια των Μ.Μ.Ε. που τις συντηρούν.

Αν υπάρχει κάτι που δεν πρέπει να επιτρέψουμε, αυτό είναι η απόπειρα νομιμοποίησης της θανατηφόρας κρατικής βίας στη συλλογική συνείδηση, μόνο και μόνο επειδή το θύμα ανήκε στην κοινότητα των Ρομά. Ας μην ξεχνάμε πως σε τέτοιες περιπτώσεις η εθνοτική ταυτότητα του θύματος, χρησιμοποιείται συχνά ως συνώνυμο του κλέφτη- κακοποιού και εν τέλει της απειλής έτσι ώστε οι ρόλοι να αντιστρέφονται με το θύμα να βρίσκεται στη θέση του θύτη. Αν υπάρχει κάτι ακόμα πιο τραγικό από τη δολοφονία ενός νέου ανθρώπου αυτό είναι το απροκάλυπτο ρατσιστικό μίσος εκ μέρους της ευρύτερης κοινωνίας. Με αφορμή το περιστατικό αυτό αναδύεται μια κατάσταση όπου οι

προκαταλήψεις απέναντι στις μειονότητες υπερτερούν του φόβου για την κρατική αυθαιρεσία, αν αυτός υπήρξε ποτέ, ενώ παράλληλα δικαιολογούν την ωμή βία και το θάνατο. Η επιθετικότητα αυτή και το μίσος στρέφονται πάντα κατά των πιο αδύναμων και πιο φτωχών αυτής της κοινωνίας.

Δε νιώθουμε καμία ασφάλεια όταν οι μπάτσοι σκοτώνουν! Καταδικάζουμε την κρατική βία!

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ- ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

Πορεία Τρίτη 14/11 6:00 μ.μ. στην Περφέρεια Ηπείρου
Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΠΟΡΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ – ΔΗΚΕΟΣΙΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΗΜΕΡΑ
ΔΗΚΕΟΣΙΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ
Πορεία Τρίτη 7:00, Προπύλαια
Ο Κώστας Φραγκούλης είναι νεκρός.
Είναι νεκρός γιατί ένας αστυνομικός τον πυροβόλησε στο κεφάλι.
Είναι νεκρός γιατί ήταν Ρομά.
Είναι νεκρός γιατί η ζωή του κοστολογήθηκε στα 20 ευρώ.
Είναι νεκρός γιατί η αστυνομία πυροβολεί και λογαριασμό δεν δίνει.
Είναι νεκρός γιατί κάθε αστυνομικό έγκλημα συγκαλύπτεται.
Είναι νεκρός γιατί οι ζωές των Ρομά δεν μετράνε.
Είναι νεκρός γιατί ο ζόφος έχει γίνει καθεστώς.
Αυτές τις σκοτεινές ώρες η λέξη δικαιοσύνη γράφεται μόνο με τον τρόπο που την έγραψε στο πανό της η οικογένεια του άλλου δολοφονημένου από την αστυνομία Ρομά, του Νίκου Σαμπάνη: Δηκεοσίνη
Δηκεοσίνη για τον Κώστα Φραγκούλη. Δηκεοσίνη για Νικο Σαμπάνη, Δηκεοσίνη για του Ρομά.

Το Τέταρτο Α.Τ. της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με μια ρεαλιστική ματιά

Του Νώντα Σκυφτούλη

Φυσικά έγινε βιασμός στο Τέταρτο, γιατί αυτός ακριβώς είναι ο ιδανικός χώρος να μετατραπούν οι πρωτόβγαλτοι αστυνομικοί από σχολές ή από τη βραχυχρόνια εκπαίδευση σε καθάρματα. Το Α.Τ Ομόνοιας, είτε στη Σωκράτους, είτε στη Βερανζέρου, συνεχίζει με την ίδια ένταση να τιμά τις λαμπρές επιδόσεις του 4^{ου} ΑΤ Ομόνοιας. Πάντοτε ορμητήριο βίας των ειδικών δυνάμεων, της άμεσης δράσης, της ομάδας Δίας και των υπηρετούντων σε αυτό. Παρά το γεγονός ότι κάθε τόσο αλλάζει όλο το προσωπικό λόγω σήψης, παραμένει η επιτομή της αγοραίας διαφθοράς χωρίς κανένα όριο και χωρίς κανένα περιορισμό. Και για να το κάνω πιο φραγκοδίφραγκα, όταν λέμε διαφθορά εννοούμε από την θεμελίωσή του και με τη χρονική σειρά, τζόγος από τους παπατζήδες μέχρι τις μπαρμπουτιέρες, εισιτήρια στη μαύρη, πορνεία, ηρωίνη, κλοπές και διαρρήξεις αυτοκινήτων κατά τον έλεγχο γύρω από την Ομόνοια, ηλεκτρονικός τζόγος, καταλήστευση προσφύγων.

Αλλά στο παρελθόν, αυτό το οποίο ήταν το σοβαρό και μας αφορούσε άμεσα και κάτι έπρεπε να κάνουμε ήταν το ξύλο που έπεφτε, το οποίο ήταν θεσμός στο τέταρτο της Ομόνοιας όταν ακόμη ήταν στη Σωκράτους. Λόγω γειτνίασης με τα Εξάρχεια ερχόμασταν σε εμπλοκή με αυτό το τμήμα. Όταν γινόταν εξακρίβωση ή σύλληψη, αν υποψιαζόταν Εξάρχεια, έπεφταν ομαδικά και χτυπούσαν. Το ίδιο έκαναν, φυσικά, σε όλους όσοι πέρναγαν το κατώφλι του Τετάρτου. Το τροπάριο συνεχίστηκε και στις αρχές της δεκαετίας του 80, όπου μια φάση άλλαξε κάπως την

προοπτική. Κάποιοι από Εξάρχεια ξεμονάχιασαν έναν και εστάλει μήνυμα στο Τέταρτο ότι θα έχουμε σκληρότερα αντίποινα σε περίπτωση βασανισμών, πράγμα το οποίο είναι εγγεγραμμένο από τότε και το οποίο μου υπενθύμισε ο Διοικητής 30 χρόνια αργότερα, όταν με πήγαν για μια εμπλοκή που είχα με την άμεση δράση.

Θα φέρω δύο παραδείγματα που συνέβησαν πριν 10-15 χρόνια, τριβής και χρόνιας εμπειρίας, πάνω στην συνήθη καθημερινότητα της διαφθοράς του 4ου και στην φανερή δραστηριότητα των μπάτσων της Ομόνοιας που χρησιμοποιούν σαν ορμητήριο το 4ο Α.Τ., για να αντιληφθούμε το κλίμα που επικρατεί στο τμήμα αυτό.

Γυρνώντας νύχτα από την αγορά της Αθηνάς, με μηχανάκι χωρίς αριθμό με τον φίλο μου Γρηγόρη Τσιλιμαντό, μας πλησιάζει το 100 για να σταματήσουμε και ταυτόχρονα ο οδηγός μου λέει «Σκυφτούλη θα σε γαμήσω». Γκαζώνω και φεύγω, στρίβω Σοφοκλέους και αυτός βγάζει το πιστόλι στο ένα χέρι και στο άλλο το τιμόνι, κάνει μανούβρες, μπαίνει στο αντίθετο ρεύμα και συνεχίζει να φωνάζει θα σε κάνω θα σε ράνω κλπ. Τον γράφω, συνεχίζω και στη Γερανίου στο στενό με προλαβαίνει. Εκεί συνεχίζει τις απειλές, τα βρισίδια και να με ρωτάει επιτακτικά τίνος είναι το μηχανάκι. Του λέω στο αυτί, όπως μας είχαν στον τοίχο. «Όσο φωνάζεις και χτυπιέσαι, τίνος είναι το Μηχανάκι δεν θα μάθεις ποτέ». «Δεν σε φοβάμαι», μου έλεγε, «και αν μου στείλεις κανέναν απο πίσω, θα προλάβω» και άλλες παπαριές. «Εμένα με λένε Τσαπάρα» (έτσι τον έλεγαν πράγματι και μπορείτε να τον βρείτε, αλλά δεν χρειάζεται άλλο διαπόμπευση) «και δεν σε φοβάμαι». Ηταν γνωστός, είχε κάνει την Ομόνοια άνω κάτω και είχε αποκτήσει όνομα. Κάου μπόυς που λέμε. Μας συνέλαβε και μας πήγε στο Τέταρτο (Σωκράτους) και κατά την είσοδο στο τμήμα να φωνάζει και να διαφημίζει το προϊόν της σύλληψης. «Κοιτάξτε ποιους σας έφερα». Μόλις πάμε στον αξιωματικό υπηρεσίας, άρχισα εγώ τα γαλλικά. «Να τον συλλάβετε αμέσως, είναι τρελός και επικίνδυνος» και άλλα τέτοια, ψαρώνει και το σκάει ο Τσαπάρας. Περνάει κάνα δίωρο, φεύγουμε, μας έφεραν και το

μηχανάκι, χωρίς πινακίδες το πήραμε, και γυρίσαμε στα Εξάρχεια. Δεν έμαθε κανείς ποτέ τίνος είναι το μηχανάκι, διότι κακός μπάτσος είναι καλή τύχη, που λέμε.

Σε μια βδομάδα τον βλέπω Ιουλιανού να ψειρίζει αυτοκίνητο μεταναστών σε έλεγχο που έκανε. Κρατήθηκα. Την επόμενη βδομάδα συλλαμβάνεται από το εσωτερικών υποθέσεων για κατοχή και διακίνηση ηρωίνης, την οποία είχε μέσα στο περιπολικό. Περνάει ανακριτή και προφυλακίζεται για κακή του τύχη στον Κορυδαλλό. Κάθε Σάββατο στα μπάνια στο υπόγειο, τρώει ξύλο από διάφορους που τον γνώρισαν και τους είχε ξεζουμίσει. Μάλιστα, μου παρήγγειλαν να τον δείρουν από εμένα και εγώ αρνήθηκα και τους είπα ότι θα τον βρω έξω να μου ζητήσει συγγνώμη. Βγήκε, αφού η αδερφή του έβγαινε στα κανάλια και κατήγγειλε το ξύλο και ότι κινδύνευε, πράγμα το οποίο ήταν αληθές. Βγήκε, τον είδα σε ένα μαγαζί, φτωχό και ηττημένο, δεν τον πείραξα, αλλά μόνος του έφυγε γρήγορα.

Σε μιά άλλη εμπλοκή στη Σολωμού, όπως κατέβαινα με αμάξι γυρνώντας σπίτι, βλέπω ένα περιπολικό σταματημένο να έχει στριμώξει τις μαύρες γυναίκες που έκαναν πιάτσα και έψαχναν τις τσάντες τους. Κατάλαβα ότι τις κλέβουν, σταματάω τους λέω «τι κάνετε ρε μάγκες; Σας βλέπουμε, δεν ντρέπεστε; Κλέβετε τις κοπέλες;». «Και συ ποιος είσαι;» και αρχίσαμε τα μπινελίκια, πήγαμε στο τμήμα μέχρι το πρωί. Το πρωί ήρθε ο Διοικητής (είχε αλλάξει όλο το τμήμα πάλι και είχε περάσει μια βδομάδα από την αλληλοκακοποίηση στην οποία υποχρέωσαν δύο μετανάστες και το τραβούσαν και βίντεο) και μου λέει «ό,τι και να ‘ναι, δεν πρέπει να κάνετε αντίποινα σε ένα απλό παιδί, αστυνομικό, τώρα όμως θα πας δικαστήριο γιατί τον αποκάλεσες ρατσιστή και φασίστα».

Εντάξει, πήγα. Οι μπάτσοι του 4ου δεν είναι του 16ου, η μόνη γλώσσα που ξέρουν είναι αυτή που από μικροί μαθαίνουν, του τσαμπουκά και της διαφθοράς. Κοινωνικοποιούνται με αυτές τις αξίες από τους πιο έμπειρους συναδέλφους τους. Παρά τις κάθε τόσο ριζικές εκκαθαρίσεις, παρά τις αλλαγές διοικητών, το DNA

δεν αλλάζει. Ειναι τελικά όλοι καθάρματα στο τέταρτο; Όχι, αλλά δεν μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα μέσα στο τμήμα. Ο Φρουρός τούς είδε να ανεβαίνουν με την κοπέλα και το κατέθεσε, αλλά δεν τους εμπόδισε ο δειλός. Το τμήμα αυτό δε θα μπορούσε να μείνει στην απέξω τον Δεκέμβρη του 08, στο οποίο έγινε η πιο οργανωμένη και συνειδητή παρέμβαση. Για την επόμενη φορά έχουν μαζευτεί περισσότερα. Εμπουκά Μαμάν Σούμπεκ, Ζακ Κωστόπουλος/ Zackie Oh, ο πρόσφατος βιασμός…

Γι’ αυτό, κλείστε το.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ (Α.Κ Θεσσαλονίκης)



Το 1977 στο Λιντς της Αγγλίας οι γυναίκες βγαίνουν στους δρόμους ως απάντηση στις πολλαπλές γυναικοκτονίες από τον Peter Sutcliffe, αλλά και από οργή για την αντίδραση της αστυνομίας να επιβάλει απαγόρευση της κυκλοφορίας όχι στους άνδρες αλλά στις γυναίκες. Ο «αντεροβγάλτης του Γιόρκσαϊρ», όπως έμεινε στη δημοσιογραφική ιστορία, από τα τέλη της δεκαετίας του 1970 και σε διάρκεια 5 ετών δολοφόνησε τουλάχιστον 13 γυναίκες και η απάντηση της αστυνομίας ήταν οι γυναίκες να μένουν μέσα στα σπίτια τους τη νύχτα.

Η απαγόρευση της φεμινιστικής πορείας στα Εξάρχεια στις 22/7/2022, κατά των βιασμών στην γειτονιά και της έμφυλης βίας, ήταν μία απαγόρευση κυκλοφορίας των γυναικών αντανακλώντας τη μισογυνιστική πεποίθηση ότι είναι ευθύνη των γυναικών να προστατεύονται από τον βιασμό και τη βία. Οι προσαγωγές, το ξύλο και η περιφρόνηση που δέχτηκαν οι συντρόφισσές μας στην Αθήνα, επισφραγίζουν την θεσμική παγίωση του ηγεμονικού ιδεώδους του φύλου, την κανονικοποίση της ανδρικής κυριαρχίας και της γυναικείας υποταγής, και εδραιώνουν την κυριαρχία του ισχυρού απέναντι στο αδύναμο. Έχουν προηγηθεί οι οδηγίες Μπαλάσκα για το πώς να την βγάζουν καθαρή οι γυναικοκτόνοι, η πρόταση της εισαγγελέως που καλεί την Γεωργία Μπίκα να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα του βιασμού της, η απόφαση να αφεθεί ελεύθερος ο βιαστής ανηλίκων Λιγνάδης, η απόφαση να αφεθεί ελεύθερος ο δολοφόνος του/της Ζακ/Zackie και να μην ασκηθεί καμία δίωξη στους αστυνομικούς.
Με νομικούς όρους τις προηγούμενες μέρες στην πλατεία Εξαρχείων δεν υπήρχε ούτε στο ελάχιστο το πρόσχημα του αδικήματος. Επομένως η επίθεση της αστυνομίας ήταν με τον πιο ρητό τρόπο ως προς την ιδιότητα. Αυτή της ακτιβίστριας, του διαδηλωτή, του ανθρώπου που επιλέγει να αντισταθεί απέναντι στην εξουσία και στην υποταγή. Εξάλλου το έγραψαν ξεκάθαρα

στις ανακοινώσεις της Ελληνικής Αστυνομίας: «Για την αποφυγή διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής της περιοχής αποφασίστηκε με τη σύμφωνη γνώμη Εισαγγελέα η επιβολή περιορισμών και συγκεκριμένα η μη πραγματοποίηση οδικής πορείας»

Τον προηγούμενο καιρό είδαμε την λυσσαλέα επίθεση απέναντι στους νέους με κυνηγητό και ξύλο στις πλατείες αλλά και ευθεία βολή κρότου λάμψης σε φοιτητή στο ΑΠΘ. Επίθεση απέναντι στην ιδιότητα του νέου ανθρώπου που αμφισβητεί και «διαταράσσει την κοινωνικοοικονομική ζωή» επιλέγοντας να κάτσει σε μία πλατεία ανοιχτή και ελεύθερη σε όλους/ες και όχι στα τραπεζοκαθίσματα για τους/τις λίγους/ες, επιλέγοντας να αμφισβητήσει το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο για λίγους/ες και να διεκδικήσει ένα κοινωνικό, δημόσιο και ελεύθερο πανεπιστήμιο για όλους/ες.

Σήμερα η λυσσαλέα επίθεση συνεχίζεται στις γυναίκες και στις θηλυκότητες που ύψωσαν το ανάστημά τους απέναντι στους κακοποιητές τους, κατονόμασαν τους βιαστές τους, αντιστέκονται στην πατριαρχία-την εξουσία-την ιδιοκτησία, διεκδικούν στο δημόσιο χώρο. Τους ενοχλεί γιατί ο ριζοσπαστικός φεμινιστικός αγώνας είναι ένας αγώνας απέναντι σε όλα τα συστήματα κυριαρχίας. Η ιεραρχία των φύλων και η δόμηση των σχέσεων πάνω στην εξουσία είναι το κεντρικό οργανωτικό χαρακτηριστικό των πατριαρχικών συστημάτων, ωστόσο η ηλικία, η φυλή, η τάξη, η σεξουαλικότητα, η θρησκεία, η εθνικότητα διαμεσολαβούν στις καταστάσεις των φύλων καθιστώντας τον φεμινιστικό αγώνα ως μια φωτεινή διέξοδο για την καταπιεσμένη και παγιδευμένη ζωή.

Με τις αδελφές μας στην Αθήνα είμαστε μαζί

Ξέρουμε ότι δεν είμαστε όλες εδώ γιατί λείπουν οι δολοφονημένες.

Λείπουν οι μετανάστριες που χάνονται σε στεριά και θάλασσα, που πεθαίνουν από πείνα και δίψα.

Για αυτό το λέμε δυνατά και σε όλους τους τόνους:

Δεν πρόκειται να κάτσουμε στα σπίτια μας

Και από πλατείες ξέρουμε γι’ αυτό μη μας εμποδίζετε

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης